

تحلیل راهبردی و مقایسه ورزش همگانی بانوان شاغل و غیرشاغل شهر قم

طاهره ندایی^۱*

سکینه حسن پور بهزادی^۲

ندا قصابی^۳

چکیده

هدف: هدف پژوهش حاضر، تحلیل راهبردی و مقایسه ورزش همگانی بانوان شاغل و غیرشاغل شهر قم با استفاده از مدل SWOT بود.

روش: نوع پژوهش، توصیفی و جامعه آماری آن را کلیه بانوان بالای ۱۵ سال شهر قم تشکیل می‌دادند و حجم نمونه براساس جدول مورگان برابر با ۳۸۴ نفر بود. روش نمونه‌گیری تصادفی و از نوع طبقه‌ای بود. ابزار اندازه‌گیری، پرسشنامه محقق‌ساخته مشتمل بر ۲۰ سوال در زمینه بررسی قوت‌ها و ضعف‌های ورزش همگانی بانوان شهر قم بود که روایی آن به روش ضریب همبستگی کندال (W) با توجه به نظر ۱۰ تن از کارشناسان این حوزه و پایایی آن با استفاده از روش آلفای کرونباخ برابر با ۰/۹۳ مورد تایید قرار گرفت. داده‌های پژوهش با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی (آزمون فریدمن، T مستقل) بر روی نرم‌افزار SPSS-22 و در سطح معناداری ۰/۰۵ تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش نشان داد که از دیدگاه زنان مورد مطالعه "کم هزینه بودن ورزش همگانی نسبت به ورزش قهرمانی" مهمترین نقطه قوت و "توجه کمتر به ورزش همگانی بانوان نسبت به آقایان"، مهم‌ترین نقطه ضعف بود. همچنین نتایج پژوهش نشان داد بین اولویت‌بندی نقاط قوت و ضعف، شهر قم در بین بانوان شاغل و غیرشاغل تفاوت معناداری وجود نداشت ($P > 0/05$).

نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش نشان داد که بانوان شاغل و غیرشاغل در مورد نقاط قوت و ضعف ورزش همگانی شهر قم نظرات یکسانی دارند و این امر نشان‌دهنده اهمیت ورزش همگانی در زنان است.

کلید واژه‌ها: تحلیل راهبردی، ورزش همگانی، بانوان، قم

^۱ استادیار تربیت بدنی، گروه تربیت بدنی، دانشگاه قم، قم، ایران (نویسنده مسئول) Tahereh.nedaei@gmail.com

^۲ کارشناسی ارشد مدیریت اوقات و فراغت و ورزش‌های تفریحی، گروه ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه قم، قم، ایران

^۳ کارشناسی ارشد مدیریت اوقات و فراغت و ورزش‌های تفریحی، گروه ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه قم، قم، ایران

مقدمه

علیرغم مزایای مناسب درگیر شدن در فعالیتهای بدنی منظم، روند اخیر نشان داده است که بخش بزرگی از جمعیت جهان به طور فزاینده‌ای دچار کم‌تحرکی شده‌اند، که با افزایش خطر ابتلا به بیماری مزمن و مرگ و میر همراه بوده است (رویچودهاری^۱، ۲۰۲۰: ۱). یکی از راهکارهای از بین بردن یا پیشگیری از فقر حرکتی، داشتن سبک زندگی فعال است (هالت و همکاران^۲، ۲۰۱۷: ۵). یکی از این رویکردها که در تلاش برای ایجاد فرصت برای شرکت همه افراد در فعالیت بدنی و ورزش است، جنبش ورزش همگانی یا ورزش برای همه است که در تلاش برای ایجاد فرصت برابر برای مشارکت افراد با هرگونه تفاوت فرهنگی، نژادی، اقتصادی، جنسیتی و ... در فعالیتهای ورزشی ارزان قیمت و مفرح است. ورزش برای همه "ورزش همگانی" ضرورتاً یک فلسفه است، یک پیام برای انگیزاندن شهروندان برای مشارکت در ورزش و دیگر فعالیتهای جسمانی است که سلامت بدن و روان را بهبود بخشد، روابط اجتماعی را شکل دهد و یا منجر به نتایج مثبت شود (آصفی و نصرتی، ۱۳۹۷: ۳۰).

در این میان مطالعات تجربی نشان داده که تفاوت‌های جنسی در سطح یا درجه موانع فعالیتهای ورزشی در اوقات فراغت وجود دارد. زنان به عنوان نیمی از افراد جامعه با موانع بیشتری برای مشارکت در فعالیتهای ورزشی مواجه‌اند. در بسیاری از کشورهای جهان، برنامه‌ریزی دولت‌ها در جهت بهینه‌سازی و برنامه‌ریزی اوقات فراغت و فعالیتهای جسمانی زنان به منظور ایجاد تحرک و ارتقاء سلامتی آنها صورت می‌گیرد، کارشناسان همواره به این موضوع صحنه گذاشته‌اند که محدودیتهای امکانات تفریحی و ورزشی برای زنان، عدم برنامه‌ریزی برای بهبود وضع امکانات، نبود یا کمبود مربیان مجرب، موانع فرهنگی و مشکلات خانوادگی بر عواملی چون بیکاری و بقیه مشکلات آنان افزوده است (موتمنی و همکاران، ۱۳۹۳). در این زمینه بیانکا آیلی و همکاران^۳ (۲۰۱۷) در پژوهش خود موانع شرکت زنان در فعالیت جسمانی را به ترتیب عامل انگیزشی، عوامل روانی- اجتماعی، امکانات و ظاهر می‌دانند. مورنو و جانستون^۴ (۲۰۱۴) کمبود وقت، پیش بینی عدم لذت؛ خودآگاهی در مورد اندازه بدن، شکل و توانایی فعالیت بدنی را از موانع فعالیت بدنی زنان نام می‌برند. مایلی و همکاران^۵ (۲۰۱۴) از موانع اصلی عدم شرکت در فعالیتهای بدنی توسط پدران و مادران را مسئولیتهای خانوادگی، شرم، عدم حمایت، محدودیت در برنامه‌ریزی و کار معرفی می‌کنند.

امروزه همگانی کردن ورزش‌های تفریحی به یکی از وظایف دولت‌ها تبدیل شده است (وفایی مقدم و همکاران، ۱۳۹۷: ۴۵). مدیریت ورزش امروزه به فعالیتی پویا و دشوار مبدل شده و چنانچه مدیران بخواهند راهبردها و اهدافی مناسب اتخاذ کنند، باید به برنامه‌ریزی راهبردی اقدام نمایند (انصاری و همکاران، ۱۳۸۸). برنامه‌ریزی استراتژیک به عنوان یک فرآیند پویا با دورنگری نسبت به واقعیت و موقعیتهای موجود، ارائه راهبردها و تاکتیک‌های موثر برای رسیدن به فردای بهتر را امکانپذیر می‌سازد. برنامه ریزی استراتژیک به عنوان طرح‌ریزی ماموریت آتی و چشم انداز نهاد در یک محیط پویا و در حال تغییر، تعیین اهداف استراتژیک و قابل اندازه‌گیری، اندازه‌گیری عملکرد با شاخص‌های از پیش تعیین شده و نظارت و ارزیابی این فرآیند توصیف شده است (حسینی و همکاران، ۱۳۹۷: ۱۰۰).

یکی از تکنیک‌های مطرح در زمینه برنامه‌ریزی استراتژیک و تدوین راهبردها، بهره‌گیری از مدل سوات (SWOT) که در واقع مخفف واژه‌های (T) به معنی تهدیدها، (O) به معنی فرصت‌ها، (W) به معنی نقاط ضعف و بالاخره (S) به معنی نقاط قوت است. مدل سوات از سری مدل‌های تصمیم‌گیری است که در جهت تعیین راهبرد (استراتژی) بلندمدت یا کوتاه مدت و ایجاد

¹- Roy Chowdhury

²- Holt

³- Bianca Aily

⁴- Moreno, Johnston

⁵- Mailey

⁶- Threats

⁷- Opportunities

⁸- Weaknesses

⁹- Strengths

تصمیمات بزرگ و کلیدی در مسائل و موضوعات مختلف طراحی شده است. در مدل سوات، عوامل درونی شامل نقاط ضعف و قوت یک سیستم، سازمان یا منطقه هستند که در درون خود سیستم یا منطقه وجود دارند و در تعیین وضعیت آنها موثر می‌باشند. شناسایی نقاط قوت راه تقویت سیستم را آشکار کرده و در کنار آن، شناسایی نقاط ضعف، باعث می‌شود که از آنها به نفع نقاط قوت استفاده کرد. عوامل بیرونی از کنترل سیستم، سازمان یا منطقه خارج بوده و از بیرون بر سیستم اثر می‌گذارند. عوامل بیرونی شامل فرصت‌ها و تهدیدها می‌باشند. یعنی چه عواملی از بیرون به عنوان یک فرصت تلقی شوند که بتوان در جهت پیشرفت یک سیستم موثر باشند. عوامل تهدید خطرناک بوده که باید از آن دوری کرد و آن را به فرصت تبدیل نمود (اخوان مقدم و همکاران، ۱۳۹۶: ۲۵۵). استفاده از برنامه‌ریزی استراتژیک در ورزش هم مرسوم است. در ایران سواری و همکاران (۱۳۹۴) با استفاده از روش سوات به توصیف وضعیت ورزش همگانی استان خوزستان و تدوین راهبردهای توسعه آن پرداختند. نتایج پژوهش آنها پس از اولویت‌بندی نقاط قوت و ضعف مشخص کرد که نقاط قوت این استان کم هزینه بودن ورزش همگانی نسبت به ورزش قهرمانی - وجود الگوهای جذاب و متنوع ورزش بومی و محلی - حضور پرشور جامعه جوانان و نوجوانان در ورزش همگانی - برگزاری برخی مسابقات ورزش‌های همگانی به مناسبت‌های مختلف بوده و در نقاط ضعف به کافی نبودن امکانات و تجهیزات و بی‌توجهی به ورزش‌های همگانی معلولان و زنان اشاره کرد. همچنین گودرزی و همکاران (۱۳۹۲) در پژوهش خود به این نتیجه دست یافتند که اداره کل تربیت بدنی استان کرمان در ورزش همگانی از قوت‌هایی همچون ساخت و احداث ایستگاه‌های تندرستی در پارک‌ها و فضای سبز، حضور جامعه جوان و نوجوان استان در ورزش همگانی، دسترسی همگان به فضاها و اماکن ورزشی، مشارکت مردم و بخش خصوصی برخوردار است. با وجود این با ضعف‌هایی از جمله عدم توسعه فرهنگ ورزش و تحرک در جامعه، عدم دسترسی ارزان به فضا و امکانات ورزشی، نداشتن برنامه‌های بلندمدت و کوتاه مدت، عدم توجه به ورزش همگانی زنان، معلولان و روستاییان، بودجه کم اختصاص یافته به ورزش همگانی استان و در مجموع با تنگناها و چالش‌های مالی، فرهنگی و برنامه‌ریزی مواجه است. حال آنکه ورزش همگانی بانوان قم نیز نیازمند استفاده از یک استراتژی برای شناخت دقیق نقاط قوت و ضعف می‌باشد و با توجه به مطالعات صورت گرفته حال این پرسش مطرح است که ورزش همگانی بانوان شاغل و غیرشاغل استان قم در چه وضعیتی است و چگونه می‌توان به توسعه این ورزش و مشارکت بیشتر بانوان در این ورزش دست یافت؟

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر، مقایسه‌ای بود و جامعه آماری آن را کلیه زنان شاغل و غیرشاغل بالای ۱۵ سال شهر قم در سال ۱۳۹۶ تشکیل می‌دادند. از بین این جامعه که براساس آمارهای جمعیت شناختی شهرداری شهر قم در سال ۱۳۹۰ برابر با ۵۱۹۵۰۲ نفر بودند، از طریق جدول کرجسی مورگان تعداد ۳۸۴ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای، انتخاب و آزمون بر روی آنها اجرا شد. روش نمونه‌گیری بدین صورت بود که براساس مناطق هشت گانه شهر قم، متناسب با جمعیت هر منطقه تعدادی نمونه انتخاب و آزمون بر روی آنها اجرا گردید.

ابزار مورد نیاز، پرسشنامه محقق ساخته شامل ۲ بخش ویژگی‌های جمعیت شناختی و سوالات درباره تحلیل راهبردی ورزش همگانی شهر قم بود که برای اندازه‌گیری از مقیاس لیکرت استفاده شد. در تحلیل پرسشنامه خیلی زیاد (۱)، زیاد (۲)، متوسط (۳)، کم (۴) و خیلی کم (۵)، نمره گرفته است که در واقع هرچه قدر میانگین رتبه‌ها کوچکتر باشد اهمیت آن متغیر بیشتر است. سوالات اصلی پرسشنامه در قالب ۲۰ سوال و ۲ خرده مقیاس شامل نقاط قوت و ضعف ورزش همگانی بانوان شهر قم بود. به منظور تعیین روایی پرسشنامه علاوه بر دقت در طراحی، سوالات مورد بررسی ۱۲ تن از متخصصان و اساتید دانشگاهی در دو مرحله قرار گرفته و اصلاحات لازم انجام شده و پس از تایید به منظور اطمینان برای نهایی شدن آن، ضریب هم‌انگهی کندال سوالات گرفته شده است که در آن جهت شناسایی SWOT شهر قم تعداد ۲۶ معیار طی دو مرحله به نظرسنجی خبرگان منتخب گذاشته شده است. سپس به منظور محاسبه پایایی ابزار تحقیق، ۳۰ پرسشنامه بین آزمودنی‌هایی که در تحقیق اصلی نیز شرکت داده نشدند، توزیع و

جمع‌آوری شد که با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ میزان پایایی آن برابر ۹۳٪ بدست آمد که نشان‌دهنده پایایی بالای این پرسشنامه بوده است. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از آمار توصیفی و آمار استنباطی (W کندال، آلفای کرونباخ، آزمون فریدمن، آزمون t مستقل) بر روی نرم‌افزار SPSS-22 و نرم افزار اکسل استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

دامنه سنی شرکت‌کنندگان در این پژوهش ۱۵-۶۴ با میانگین سنی ۲۹/۸۶ سال و با انحراف معیار ۱۲/۰۶۴ بود. ۵۶/۸٪ از پاسخ دهندگان متأهل و ۴۳/۲٪ نیز مجرد بودند. همچنین ۳۹/۱٪ شاغل و ۶۰/۹٪ غیرشاغل بودند. از بین آزمودنی‌ها ۲۲/۹٪ دارای تحصیلات زیردیپلم، ۲۷/۳٪ دیپلم، ۱۶/۱٪ کاردانی، ۲۱/۴٪ کارشناسی و ۱۲/۲٪ نیز دارای تحصیلات کارشناسی ارشد و بالاتر بودند. ۶۱/۵٪ از پاسخ دهندگان بدون درآمد، ۱۰/۴٪ با درآمد کمتر از ۵۰۰ هزارتومان، ۱۰/۲٪ با درآمد بین ۵۰۰ تا یک میلیون تومان، ۸/۳٪ با درآمد بین ۱ تا ۱/۵ میلیون تومان، ۷٪ بین ۱/۵ تا ۲ میلیون و ۲/۶٪ با بیش از ۲ میلیون تومان درآمد در این پژوهش شرکت داشتند. بررسی تعداد جلساتی که در هفته ورزش می‌کنند نشان داد، ۹۲ نفر (۲۴٪) ۱ جلسه در هفته، ۱۲۲ نفر (۳۱/۸٪) ۲ جلسه در هفته، ۷۸ نفر (۲۰/۳٪) ۳ جلسه در هفته، ۶۹ نفر (۱۸٪) ۴ جلسه در هفته و ۲۳ نفر (۶٪) نیز ۵ جلسه و بیشتر ورزش می‌کنند.

جدول ۱. نتایج آزمون فریدمن برای بررسی معناداری اولویت متغیرهای نقاط قوت و ضعف

معداری	درجه آزادی	کای اسکور	تعداد	اولویت بندی نقاط قوت
۰/۰۰۱	۹	۸۳۹/۷۹۳	۳۸۴	اولویت بندی نقاط قوت
۰/۰۰۱	۹	۸۶/۵۴۴	۳۸۴	اولویت بندی نقاط ضعف

با توجه به نتایج جدول ۱. تفاوت معناداری بین اولویت نقاط قوت و ضعف ورزش همگانی بانوان شهر قم وجود دارد ($\text{Sig} < 0/001$).

جدول ۲. رتبه بندی نقاط قوت ورزش همگانی از دید بانوان شاغل و غیرشاغل

اولویت	میانگین رتبه ای	اولویت بندی نقاط قوت	سوالات
اول	۳/۰۹	ورزش همگانی نسبت به ورزش قهرمانی کم هزینه تر است.	سوال ۷
دوم	۳/۵۱	ورزش همگانی باعث کاهش هزینه‌های درمانی خانوار می‌شود.	سوال ۳
سوم	۴/۸۳	پارک‌ها و سالن‌های سرپوشیده برای انجام ورزش همگانی مختص بانوان وجود دارد.	سوال ۱
چهارم	۵/۲۵	نظافت و بهداشت اماکن ورزش همگانی رعایت شده است.	سوال ۵
پنجم	۵/۶۱	تاسیسات در پارک‌ها از ایمنی خوبی جهت انجام ورزش همگانی برخوردار هستند.	سوال ۲
ششم	۵/۶۸	در پارک‌ها از ایستگاه‌های ورزشی استاندارد شده استفاده می‌شود.	سوال ۶
هفتم	۶/۵۱	دسترسی آسان بانوان به امکانات ورزش همگانی در تمام ساعات روز وجود دارد.	سوال ۱۰
هشتم	۶/۵۹	رویدادها از جمله پیاده‌روی خانوادگی، همایش و جشنواره‌های مختص بانوان برگزار می‌شود.	سوال ۴
نهم	۶/۷۹	سیستم حمل و نقل عمومی جهت سرویس دهی به پارک‌ها از نقاط مختلف شهر برای بانوان امکان‌پذیر می‌باشد.	سوال ۹
دهم	۷/۱۴	مربیان با تجربه و کارآمد در ایستگاه‌های ورزشی پارک‌ها وجود دارند.	سوال ۸

نتایج جدول ۲. نشان می‌دهد که مهمترین نقطه قوت از دید پاسخ دهندگان کم هزینه بودن ورزش همگانی نسبت به ورزش قهرمانی و پس از آن نیز کاهش هزینه‌های درمانی خانوار به وسیله ورزش همگانی و همچنین وجود پارک‌ها و سالن‌های سرپوشیده برای انجام ورزش همگانی مختص بانوان از اولویت بالاتری برخوردار بوده‌اند. و در آخرین اولویت وجود مربیان با تجربه و کارآمد در ایستگاه‌های ورزشی پارک‌ها قرار دارد.

جدول ۳. مقایسه دیدگاه بانوان شاغل و غیرشاغل در مورد نقاط قوت ورزش همگانی

اولویت‌ها	میانگین زنان شاغل	میانگین زنان غیرشاغل	تفاوت میانگین‌ها	df	t	Sig(2-tailed)
اولویت اول	۳/۳۶ ± ۱/۱۰	۳/۱۸ ± ۱/۰۷	۰/۱۷	۳۸۲	۱/۵۴	۰/۱۲
اولویت دوم	۳/۶۱ ± ۱/۰۲	۳/۵۰ ± ۰/۹۸	۰/۱۱	۳۸۲	۱/۰۶	۰/۲۹
اولویت سوم	۲/۵۹ ± ۱/۱۶	۲/۶۲ ± ۱/۱۵	-۰/۰۲	۳۸۲	-۰/۱۸	۰/۸۵
اولویت چهارم	۳/۸۵ ± ۰/۸۰	۳/۹۵ ± ۰/۸۷	-۱/۰	۳۸۲	-۱/۱۴	۰/۲۵
اولویت پنجم	۳/۵۴ ± ۰/۸۲	۳/۵۷ ± ۲/۸۹	-۰/۰۲	۳۸۲	-۰/۱۱	۰/۹۰
اولویت ششم	۳/۵۲ ± ۰/۹۶	۳/۷۱ ± ۳/۵۰	-۱/۸	۳۸۲	-۰/۶۴	۰/۵۱
اولویت هفتم	۲/۵۱ ± ۱/۲۵	۲/۳۵ ± ۱/۱۵	۰/۱۶	۳۸۲	۱/۳۳	۰/۱۸
اولویت هشتم	۴/۲۳ ± ۳/۱۱	۴/۱۷ ± ۰/۹۳	۰/۰۶	۳۸۲	۰/۳۰	۰/۷۵
اولویت نهم	۳/۹۶ ± ۱/۰۹	۳/۹۵ ± ۱/۱۵	۰/۰۰۷	۳۸۲	۰/۰۶	۰/۹۵
اولویت دهم	۳/۸۰ ± ۱/۲۳	۳/۷۴ ± ۱/۰۷	۰/۰۵	۳۸۲	۰/۴۵	۰/۶۵
نمره کل	۳۴/۷۳ ± ۵/۶۵	۳۴/۳۸ ± ۵/۴۱	۰/۳۴	۳۸۲	۰/۵۹	۰/۵۵

با توجه به نتایج جدول شماره ۳. بین دیدگاه بانوان شاغل و غیرشاغل در مورد مولفه‌های نقاط قوت ورزش همگانی بصورت کلی تفاوت معناداری وجود ندارد ($P > ۰/۰۵$).

جدول ۴. رتبه بندی نقاط ضعف ورزش همگانی از دید بانوان شاغل و غیرشاغل

اولویت	میانگین رتبه ای	اولویت بندی نقاط ضعف	سوالات
اول	۴/۶۵	به ورزش همگانی بانوان نسبت به آقایان توجه کمتری می‌شود.	سوال ۳
دوم	۴/۹۶	اطلاع‌رسانی مناسب در زمینه ورزش همگانی بانوان وجود ندارد.	سوال ۱
سوم	۵/۲۸	رسانه‌ها برنامه‌های ورزش همگانی مختص بانوان را کمتر مورد توجه قرار می‌دهند.	سوال ۲
چهارم	۵/۵۱	امکانات و وسایل موجود در پارک‌ها فاقد کیفیت لازم برای بانوان می‌باشد.	سوال ۸
پنجم	۵/۶۰	امنیت و آسایش کافی در هنگام انجام ورزش همگانی برای بانوان وجود ندارد.	سوال ۷
ششم	۵/۶۹	ورزش همگانی مختص بانوان در سطح مدارس و دانشگاه کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد.	سوال ۱۰
هفتم	۵/۷۳	استانداردهای کافی برای وسایل ورزشی مختص بانوان در اماکن ورزشی رعایت نشده است.	سوال ۶
هشتم	۵/۷۹	امکانات، تجهیزات و فضاهای ورزش همگانی مختص بانوان متناسب با جمعیت شهر کافی نمی‌باشد.	سوال ۴
نهم	۵/۸۲	بدلیل مشغله خانهداری وقت کافی برای پرداختن به ورزش همگانی وجود ندارد.	سوال ۵
دهم	۵/۹۷	بدلیل مشغله کاری زیاد وقت کافی برای پرداختن به ورزش همگانی وجود ندارد.	سوال ۹

نتایج جدول ۴. نشان می‌دهد که مهمترین نقاط ضعف از دید پاسخ دهندگان توجه کمتر به ورزش همگانی بانوان نسبت به آقایان و کمترین رتبه هم به عدم وقت کافی برای پرداختن به ورزش همگانی به دلیل مشغله کاری زیاد مربوط می‌شود.

جدول ۵. مقایسه دیدگاه بانوان شاغل و غیرشاغل در مورد نقاط ضعف ورزش همگانی

اولویت‌ها	میانگین زنان شاغل	میانگین زنان غیرشاغل	تفاوت میانگین‌ها	df	t	Sig(2-tailed)
اولویت اول	۲/۳۵ ± ۱/۲۱	۲/۳۲ ± ۱/۲۱	۰/۰۳	۳۸۲	۰/۲۴	۰/۸۱
اولویت دوم	۲/۴۶ ± ۱/۲۸	۲/۳۴ ± ۱/۲۷	۰/۱۲	۳۸۲	۰/۹۱	۰/۳۶
اولویت سوم	۲/۲۱ ± ۱/۲۶	۲/۰۶ ± ۱/۱۳	۰/۱۴	۳۸۲	۱/۱۸	۰/۲۳
اولویت چهارم	۲/۴۳ ± ۰/۲۹	۲/۴۵ ± ۱/۱۱	-۰/۰۱	۳۸۲	-۰/۱۲	۰/۹۰
اولویت پنجم	۲/۴۳ ± ۱/۲۷	۲/۶۸ ± ۲/۳۵	-۰/۲۴	۳۸۲	-۱/۱۷	۰/۲۴

اولویت ششم	۲/۴۲ ± ۱/۱۰	۲/۴۷ ± ۱/۰۰	-۰/۰۵	۳۸۲	-۰/۴۹	۰/۶۱
اولویت هفتم	۲/۴۱ ± ۱/۱۰	۲/۳۵ ± ۱/۱۴	۰/۰۵	۳۸۲	۰/۴۹	۰/۶۲
اولویت هشتم	۲/۴۰ ± ۱/۰۸	۲/۳۱ ± ۱/۰۶	۰/۰۸	۳۸۲	۰/۷۸	۰/۴۳
اولویت نهم	۲/۵۸ ± ۱/۱۱	۲/۶۰ ± ۱/۱۱	-۰/۰۲	۳۸۲	-۰/۱۹	۰/۸۴
اولویت دهم	۲/۶۵ ± ۱/۲۱	۲/۴۱ ± ۱/۲۰	۰/۲۴	۳۸۲	۱/۹۵	۰/۰۵
نمره کل	۲۴/۳۴ ± ۸/۲۶	۲۳/۸۶ ± ۷/۳۲	۰/۴۸۳	۳۸۲	۰/۶۰۰	۰/۵۴۹

با توجه به نتایج جدول شماره ۵. بین دیدگاه بانوان شاغل و غیرشاغل در مورد مولفه‌های نقاط ضعف ورزش همگانی بصورت کلی تفاوت معناداری وجود ندارد ($P > 0.05$). اما به صورت جزئی در مورد اولویت دهم (بدلیل مشغله کاری زیاد وقت کافی برای پرداختن به ورزش همگانی وجود ندارد) بین دیدگاه بانوان شاغل و غیرشاغل تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($P \leq 0.05$).

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف تحلیل راهبردی و مقایسه ورزش همگانی بانوان شاغل و غیرشاغل شهر قم انجام شد. نتایج این پژوهش در خصوص اولویت‌بندی نقاط قوت ورزش همگانی نشان داد که "کم هزینه بودن ورزش همگانی نسبت به ورزش قهرمانی" بالاترین اولویت و "وجود مربیان با تجربه و کارآمد در ایستگاه‌های ورزشی پارک‌ها" پایین‌ترین اولویت را از دید بانوان شهر قم داشتند. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که مهمترین نقطه قوت ورزش همگانی، کم هزینه بودن آن نسبت به ورزش قهرمانی بود که با مطالعه سواری و همکاران (۱۳۹۴) همخوان است. به نظر می‌رسد یکی از مهمترین علل دوری مردم از ورزش، پرداخت هزینه‌های گزاف آن است از این رو مشخص است که افراد زیادی مخصوصاً در مناطقی از شهر که وضعیت مالی مناسبی ندارند تمایلی برای ورزش کردن نشان نمی‌دهند، بنابراین باید مسئولان استان و شهر بویژه شهرداری‌ها با ایجاد زمین‌های ورزشی رایگان، مردم و بویژه بانوان را برای ورزش کردن تشویق کنند تا مردم بتوانند با کمترین هزینه ورزش کنند و از فواید ورزش بهره‌مند شوند. دومین اولویت نقاط قوت ورزش همگانی، کاهش هزینه‌های خانوار از طریق ورزش همگانی بود. ورزش همگانی به واسطه افزایش سلامت و نشاط در جامعه باعث کاهش هزینه‌های درمانی می‌شود و بهره‌وری نیروی کار جامعه را بالا می‌برد و از این راه به توسعه همه جانبه جامعه کمک می‌کند. سازمان بهداشت جهانی با اعلام این که بیماری‌های قلبی باعث یک سوم مرگ و میر در جهان است، فعالیت منظم را باعث کاهش خطر مرگ ناشی از بیماری‌های قلبی می‌داند و در کنار آن کاهش فشار خون و خطر ابتلا به دیابت و سرطان روده و سرطان سینه در زنان از تأثیر مثبت ورزش است. چنانچه به همگانی کردن ورزش توجه و برای تمام گروه‌های سنی و جنسی برنامه‌های ورزشی مناسب در نظر گرفته شود یا میداین و امکانات ورزشی توسعه یابد. مردم هرچه بیشتر به ورزش کردن روی می‌آورند. با توسعه ورزش بین اقشار مختلف جامعه، هزینه‌های مربوط به دارو و درمان کاهش می‌یابد. اعتیاد و سرگرمی‌های ناسالم بسیار کم می‌شوند و کارایی بیشتر افراد به زندگی آنها رونق می‌بخشد. یکی دیگر از نقاط قوت ورزش همگانی، برگزاری رویدادها از جمله پیاده‌روی خانوادگی و همایش‌های مختص بانوان بود که با مطالعه مهدی‌زاده و همکاران (۱۳۹۲) و جوادی‌پور (۱۳۹۰) همخوان است. رویدادها و برنامه‌های داخلی و خارجی عامل مهمی جهت توسعه ورزش همگانی محسوب می‌شود و شهر قم می‌تواند با برگزاری این مراسم برای جذب بانوان به ورزش همگانی اقدام کند.

دسترسی آسان به امکانات ورزشی اولویت هفتم این پژوهش در مورد نقاط قوت ورزش همگانی بود که با مطالعه گودرزی و همکاران (۱۳۹۲)، انجمن ارزیابی و برنامه آموزشی ویکتوریا^۱ (۲۰۱۰) و هانگ و هامفریز^۲ (۲۰۱۰) ناهمخوان است. ممتازبخش و

¹ - Victorian Curriculum and assessment Authority

² - Huang, Humphreys

فکور (۱۳۸۶) نیز در نتایج پژوهش خود یکی از راهکارهای ارتقا و توسعه ورزش همگانی بانوان را تأمین فضای مناسب و تأمین حداقل امکانات دانستند.

وجود مربیان باتجربه و کارآمد آخرین اولویت نقاط قوت ورزش همگانی بود که با مطالعه سیدعامری و همکاران (۱۳۹۱) و اتقیا (۱۳۸۷) ناهمخوان بود. این امر حاکی از آن است که در شهرهای مختلف ایران هنوز برنامه‌ریزی در خصوص حضور مربیان متخصص در حوزه ورزش همگانی در میدین ورزشی انجام نشده است و یکی از علل دوری کردن مردم از ورزش نیز کمبود نیروی انسانی مجرب است. لازم به ذکر است که بسیاری از مردم، یکی از دلایل مهم آسیب‌های ناشی از فعالیت‌های ورزشی را کمبود مربیان با تجربه می‌دانند و تجربه مربیان را از جمله عوامل مهم جلوگیری از آسیب‌ها می‌شمارند.

نتایج این پژوهش در خصوص اولویت‌بندی نقاط ضعف ورزش همگانی نشان داد که "توجه کمتر به ورزش همگانی بانوان نسبت به آقایان" بالاترین اولویت و "عدم وقت کافی به دلیل مشغله کاری زیاد" پایین‌ترین اولویت را از دید بانوان شهر قم داشتند.

نتایج پژوهش حاضر مبنی بر توجه کمتر به ورزش بانوان نسبت به آقایان، با مطالعه موتمنی و همکاران (۱۳۹۳)، گودرزی و همکاران (۱۳۹۲) و لاورینک و داپونا تاپیک^۱ (۲۰۰۶) همخوان بود. درحالی‌که سواری و همکاران (۱۳۹۴) در پژوهش خود سومین نقطه ضعف ورزش همگانی خوزستان را بی‌توجهی به ورزش همگانی زنان می‌دانند، احتمالاً دلیل تفاوت در اولویت‌بندی این است که جامعه پژوهش حاضر را بانوان ولی جامعه پژوهش مشابه را کارشناسان تشکیل می‌دهند و مربوط به عامه مردم (زن، مرد) می‌باشد. در مورد وجود فرهنگ مردم‌محوری در جامعه ورزش، محیط و امکانات نابرابر برای زنان نسبت به مردان شاید بتوان اینگونه استدلال کرد که فرهنگ حاکم بر شهر قم (مذهبی بودن) نمی‌تواند توجهی بر بی‌توجهی به ورزش بانوان باشد زیرا در پژوهش‌های مشابه نیز نتایج یکسانی بدست آمده به نظر می‌رسد که هنوز هم فرهنگ مردم‌محوری در ورزش در جوامع حاکمیت دارد.

عدم اطلاع‌رسانی مناسب در زمینه ورزش همگانی بانوان در رده دوم اولویت‌بندی نقاط ضعف پژوهش حاضر قرار گرفته که با مطالعه فتحی و همکاران (۱۳۹۴) همخوان است. هنگامی که مهم‌ترین نقطه ضعف بی‌توجهی به ورزش همگانی بانوان باشد، اطلاع‌رسانی هم در این زمینه در سطح پایین قرار می‌گیرد. تبلیغات از جمله موارد مهم اثرگذار در توسعه ورزش است. تبلیغات به مرور زمان با تغییر دیدگاه مردم نسبت به ورزش، می‌تواند نقش مهمی را در این زمینه ایفاء نماید. استفاده از وسایلی همانند تابلوهای هشداردهنده در مورد خطرات بی‌حرکی، استفاده از تبلیغات گسترده در محافل و معابر عمومی از جمله روش‌های توسعه دادن ورزش در بین مردم می‌تواند باشد.

بی‌توجهی رسانه‌ها به ورزش همگانی بانوان سومین نقطه ضعف در پژوهش حاضر بوده که با مطالعه میناوند و همکاران (۱۳۹۴)، کرمی و همکاران (۱۳۹۱) و منظمی و همکاران (۱۳۹۰) همسو بود. فرض علیپور و همکاران (۲۰۱۲) بیان می‌کنند که وسایل ارتباط جمعی دارای نقش بالقوه بالایی در ورزش زنان است. به نظر می‌رسد که رسانه‌های جمعی می‌توانند با توسعه و ترویج فرهنگ ورزش بین زنان، اطلاع‌رسانی در مورد سودمندی و تأثیر مثبت جسمانی و روانی ورزش همگانی برای بانوان به پله ترقی و توسعه تربیت‌بدنی و ورزش بانوان در کشور تبدیل شوند.

نتایج پژوهش فراهانی و همکاران (۱۳۹۶)، شهبازی و همکاران (۱۳۹۲) و بیانکا آیلی و همکاران (۲۰۱۷) با نتایج پژوهش حاضر مبنی بر کمبود کیفیت لازم اماکن و امکانات ورزشی همسو بود.

نتایج پژوهش موتمنی و همکاران (۱۳۹۳)، مورنو و جانستون (۲۰۱۴) و مایلی و همکاران (۲۰۱۴) نشان می‌دهد که یکی از مهمترین عوامل عدم شرکت بانوان در ورزش همگانی را محدودیت‌های زمانی (انجام امور خارج از منزل) و نگهداری از کودکان و کمبود وقت و زمان به علت مشغله زیاد کاری می‌دانند، این درحالی است که این عوامل در پایین‌ترین رده‌های نقاط ضعف ورزش همگانی بانوان شهر قم قرار دارد. می‌توان اینگونه اظهار کرد که از اولویت‌های نقاط ضعف ورزش همگانی بانوان شهر قم زیرساخت‌ها و امکانات ورزش همگانی می‌باشد و عوامل فردی مانند انگیزه شرکت در ورزش همگانی، کمبود وقت، مشغله کاری و

¹ - Lavrinc, Doupona Topič

کارهای روزمره کمترین اهمیت در رده‌های آخر قرار می‌گیرد. اماکن و تجهیزات ورزشی از موثرترین عوامل در جذب و مشارکت بانوان در برنامه‌های ورزش همگانی و تفریحی می‌باشد. از این رو افزایش امکانات و تجهیزات ورزشی، بهبود کیفیت آن و توجه به عواملی چون امنیت اماکن، بهبود شرایط دسترسی به آن مانند افزایش ناوگان حمل و نقل، احداث فضاهای جانبی که موجب گرایش بیشتر بانوان به ورزش همگانی می‌شود امری ضروری به نظر می‌رسد.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که بین دیدگاه زنان شاغل و غیرشاغل درخصوص اولویت‌بندی (نقاط قوت و ضعف) ورزش همگانی تفاوت معناداری وجود ندارد.

نتایج مطالعات پیشین نشان داده که سلامت روانی بانوان شاغل فعال نسبت به بانوان شاغلی که فعالیت بدنی نداشتند، بهتر بوده است (سلمان، ۱۳۹۳). همچنین کیفیت زندگی زنان شرکت‌کننده در ورزش همگانی نسبت به زنان غیرفعال بهتر است (ازکیا و همکاران، ۱۳۸۹). این در حالی است که طبق نتایج صدراتی (۱۳۸۵) زنان شاغل بیشتر از امکانات خصوصی ورزشی و زنان غیرشاغل از امکانات غیرخصوصی و دولتی استفاده می‌کنند که یکی از دلایل آن کم هزینه و مقرون به صرفه بودن آن برای زنان غیرشاغل است. هامفریز و روسسکی^۱ (۲۰۰۷) اظهار می‌کنند که افراد دارای تحصیلات عالی و شاغل بیش از افراد بیکار و دارای تحصیلات پایین در فعالیت‌های ورزشی شرکت می‌کنند و این امر به دلیل دستمزد بیشتری است که افراد تحصیل کرده نسبت به سایرین دریافت می‌کنند و از آنجا که میزان دستمزد معیار سنجش خوبی برای استفاده مناسب از زمان فراغت است، لذا احتمال حضور این دسته از افراد در فعالیت‌های ورزشی که معمولاً با هزینه زیادی همراه است، بیشتر است اما به هر حال این افراد به دلیل کمبود وقت مدت زمان حضورشان در ورزش نسبت به سایرین کمتر است. در پژوهش حاضر، نبودن وقت کافی بدلیل مشغله خانه-داری و کار جزء آخرین نقاط ضعف حضور بانوان در ورزش همگانی و دسترسی آسان بانوان به امکانات ورزش همگانی جزء آخرین نقاط قوت ورزش همگانی بانوان شهر قم بود. می‌توان تحت عنوان یک راه‌حل اینگونه بیان کرد که با تامین امکانات و تجهیزات بستر تحرک و حضور بیشتر بانوان در فضاهای ورزشی فراهم خواهد شد. بنابراین باید سالن‌های ورزشی دولتی و غیردولتی در دسترس بانوان قرار گیرد و برای استفاده بهینه از این اماکن برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری‌های مناسبی انجام شود تا بانوان بتوانند در تمام طول روز از این امکانات بدون هیچ موانعی استفاده کنند. چرا که مهم‌ترین اصل در انتخاب یک سالن ورزشی برای زنان خانه-دار مقرون به صرفه بودن، نزدیکی به محل سکونت و در دسترس بودن محل می‌باشد.

عدم تفاوت در دیدگاه زنان شاغل و غیرشاغل نسبت به نقاط ضعف و قوت ورزش همگانی، اهمیت ورزش همگانی و سلامت جسمانی را برای هر دو گروه زنان شاغل و غیرشاغل آشکار کرد. اینکه جامعه زنان شاغل علیرغم فعالیت‌های خانه و خارج از خانه، اولویت‌های نقاط قوت و ضعف‌شان تفاوتی با زنان خانه‌دار ندارد، نشان‌دهنده رشد تفکر سلامت جسمانی و همگانی در بین هر دو گروه زنان است. زنان جامعه فارغ از تحصیلات و شغل به سلامت جسمانی در بعد همگانی اهمیت و توجه خاصی داشته و این امر توجه ویژه مسئولان را در این خصوص می‌طلبد. حال بنا بر آنچه بیان شد نظر به نقش مثبت زنان که مادران آینده‌اند بدون در نظر گرفتن شاغل یا غیرشاغل بودن آنان در تامین سلامت خانواده باید به سبک ورزش محور زنان شهر قم دامن زد و با ارائه راهکارهای نوین این شرایط را حفظ و ارتقاء بخشید. مسئولان باید با برگزاری کلاس‌های ورزشی رایگان در اماکن عمومی در بهترین زمان ممکن جهت استفاده بانوان و ارتقاء سطح آگاهی و فراهم نمودن امکانات مناسب برای گذراندن اوقات فراغت و همچنین فرهنگ‌سازی برای توجه هرچه بیشتر به ورزش زنان، تا حدودی سبک زندگی کنونی آنها و در نهایت جامعه را اصلاح کنند.

با توجه به اهمیت موضوع ورزش همگانی بانوان و ضرورت بهره‌گیری از منافع مختلف فردی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی ثابت شده در تحقیقات مختلف، وقت آن رسیده است تا مسئولین برنامه‌ریز و سیاست‌گذار در امور ورزش همگانی بانوان بیش از پیش به این حوزه توجه و اهتمام نمایند و با همکاری شهرداری‌ها، هیات ورزش همگانی، ادارات تربیت بدنی و ... به شناخت و توسعه

¹ - Humphreys, Ruseski

امکانات تفریحی و ورزشی و ارتقاء زیر ساخت‌های لازم بپردازند و گسترش این بخش را با مدیریت بانوان آغاز نمایند. لازمه این کار شناخت بیشتر عوامل تاثیرگذار بر ورزش همگانی بانوان و درک اهمیت و فواید ورزش همگانی در زندگی شهروندان است. در این راستا محققین با توجه به اینکه مهم‌ترین نقطه قوت کم هزینه بودن ورزش همگانی است با تکیه بر این مهم بسترسازی مناسبی جهت توسعه ورزش همگانی بانوان فراهم کنند و اهتمام لازم را در جهت رفع مشکلات و موانعی برای حضور بانوان در میادین ورزشی، باشگاه‌ها، پارک‌های عمومی انجام دهند و با برنامه‌ریزی و ایجاد استراتژی‌های مناسب به شکل‌گیری و توسعه ورزش همگانی بانوان بپردازند تا در آینده نزدیک شاهد توسعه ورزش همگانی بانوان و بهره‌مندی از منافع مختلف آن باشیم. از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به ضعف آگاهی عموم افراد نسبت به دامنه وسیع انواع ورزش‌های همگانی و تعریف دقیق این فعالیت و اجتناب برخی از افراد از شرکت در مطالعه و تاثیر بر روی انجام نمونه‌گیری تصادفی بصورت مطلوب نام برد. پیشنهاد می‌شود وضعیت مشارکت در ورزش همگانی با تمرکز بر طبقات مختلف اجتماعی، اقتصادی و بدون در نظر گرفتن جنسیت بررسی شود.

منابع

- انتقیا، ناهید. (۱۳۸۷). نیازسنجی ورزشی بانوان شاغل در دانشگاه الزهرا و آرایه راهکارهای کاربردی. مجله علوم حرکتی و ورزش، ۱(۱۱): ۹۶-۷۹.
- اخوان مقدم، جمال، لک، مرضیه، علیشیری، غلامحسین، گودرزی، حسن، مدنی، سید جلال، زارعی، علی، سهرابی، امین، کرمعلی، مازیار. (۱۳۹۶). تدوین راهبردهای توسعه آموزش علوم پزشکی در یک دانشکده پزشکی نظامی. مجله طب نظامی، ۱۹(۳): ۲۵۳-۲۶۲.
- ازکیا، مصطفی، ساروخانی، باقر، حسینی‌کوردی، لادن. (۱۳۸۹). مقایسه کیفیت زندگی زنان شرکت‌کننده در ورزش‌های همگانی و زنان غیرفعال در این زمینه (منطقه ۳ تهران). مطالعات علوم اجتماعی ایران، ۹(۳۴): ۲۵-۱۳.
- انصاری، مریم، رحیمی، علیرضا، یارمحمدیان، محمدحسین، یعقوبی، مریم. (۱۳۸۸). تحلیل استراتژیک درونی و بیرونی (SWOT Analysis). مجله مدیریت سلامت، ۱۲(۳۶): ۳۸-۳۲.
- آصفی، احمدعلی، قنبرپور نصرتی، امیر. (۱۳۹۷). مدل عوامل موثر در نهادینه کردن ورزش همگانی در ایران. دو فصلنامه پژوهش در مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی، ۸(۱۶): ۲۹-۴۷.
- جوادی‌پور، محمد. (۱۳۹۰). برنامه راهبردی فدراسیون ورزش‌های همگانی، طرح پژوهشی، وزارت ورزش و جوانان، فدراسیون ورزش‌های همگانی.
- حسینی، سیده زینب، ایزدی، صمد، علیرزاده‌ثانی، محسن. (۱۳۹۷). تحلیل محیط درونی و بیرونی حوزه آموزش دانشگاه مازندران براساس برنامه‌ریزی راهبردی. دو فصلنامه مطالعات برنامه‌ریزی آموزشی، ۷(۱۴): ۹۶-۱۱۴.
- سلمان، زهرا. (۱۳۹۳). ارتباط بین ورزش و سلامت روان بانوان فرهنگی شاغل. فصلنامه روان‌شناسی تربیتی، ۱۰(۳۳): ۱۱۳-۱۲۸.
- سواری، سعید، مهدی‌پور، عبدالرحمن، رنجبر، روح‌الله. (۱۳۹۴). توصیف وضعیت ورزش همگانی استان خوزستان و تدوین راهبردهای توسعه آن. پژوهش‌نامه مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی، ۱۱(۲۱): ۸۳-۹۲.
- سیدعامری، میرحسن، بردی محمدآق، قربان. (۱۳۹۱). تبیین راهکارهای جذب و افزایش مشارکت شهروندان در برنامه‌های ورزش همگانی و تفریحی (مطالعه موردی: ارومیه). نشریه پژوهش‌های مدیریت ورزشی و علوم حرکتی، ۲(۴): ۳۴-۲۳.
- شهبازی، مهدی، شعبانی مقدم، کیوان، صفاری، مرجان. (۱۳۹۲). ورزش همگانی (ضرورت، موانع و راهکارها). فصلنامه مجلس و راهبرد، ۲۰(۷۶): ۹۷-۶۹.
- صدراتی، مریم. (۱۳۸۵). بررسی میزان دسترسی زنان به تولیدات و خدمات ورزشی در سراسر کشور. طرح تحقیق، معاونت پژوهشی دانشگاه الزهرا تهران.
- فتحی، فریبرز، صیادی، محمدامین، سیدعامری، میرحسن. (۱۳۹۴). نیازسنجی شهروندان ارومیه‌ای به ورزش همگانی. پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی شیراز، ۴(۱۴): ۷۴-۶۳.
- فراهانی، ابوالفضل، حسینی، معصومه، مرادی، راضیه. (۱۳۹۶). اولویت‌بندی موانع پیش روی بانوان شاغل در انجام فعالیت‌های ورزشی استان البرز. مجله دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی، ۱۵(۱): ۲۳-۳۴.
- کرمی، عبدالله، قاسمی، حمید، نعمتی انارکی، داود. (۱۳۹۱). تحلیل محتوای برنامه‌های ورزشی شبکه‌های تلویزیونی کشور با رویکرد ورزش بانوان. فصلنامه پژوهش‌های ارتباطی، مرکز تحقیقات صدا و سیما، ۱۹(۶۹): ۱۵۵-۱۳۵.
- گودرزی، محمود، نصیرزاده، عبدالمهدی، فراهانی، ابوالفضل، وطن‌دوست، مریم. (۱۳۹۲). طراحی و تدوین راهبرد توسعه ورزش همگانی استان کرمان. تهران: انتشارات مدیریت ورزشی، چاپ هفدهم، ۱۷۲-۱۴۹.
- ممتازبخش، مریم، فکور، یوسف. (۱۳۸۶). بررسی راهکارهای ارتقاء و توسعه ورزش همگانی بانوان دانشگاه علوم انتظامی. فصلنامه دانش انتظامی، ۹(۲): ۵۳-۶۲.
- منظمی، مریم، علم، شهرام، شتاب بوشهری، سیده ناهید. (۱۳۹۰). تعیین عوامل مؤثر بر توسعه تربیت بدنی و ورزش بانوان جمهوری اسلامی ایران. مدیریت ورزشی، ۳(۱۰): ۱۶۸-۱۵۱.
- مومنی، علیرضا، همتی، امین، مرادی، هادی. (۱۳۹۳). شناسایی و اولویت‌بندی موانع پیش روی بانوان در انجام فعالیت‌های ورزشی. نشریه حرکت، ۶(۲۴): ۱۳۰-۱۱۱.

- مهدی‌زاده، رحیمه، اندام، رضا، روزبهبانی، شهناز. (۱۳۹۲). موانع توسعه ورزش همگانی در دانشگاه‌ها. پژوهش در ورزش دانشگاهی، ۱(۳): ۱۰۹-۱۲۶.
- میناوند، محمدقلی، باقری، سعید، قاسمی، حمید. (۱۳۹۴). روش‌های نهادینه کردن ورزش همگانی از طریق رسانه ملی از دیدگاه کارشناسان، فصلنامه پژوهش‌های ارتباطی، ۲۲(۱): ۹-۳۴.
- وفایی مقدم، علی، فرزاد، فرزاد، رضوی، محمدحسین، افشاری، مصطفی. (۱۳۹۷). تحلیل عوامل توسعه ورزش همگانی براساس نظریه داده بنیاد. مطالعات مدیریت ورزشی، ۵۲: ۴۳-۷۲.
- Bianca Aily, J., Carnaz, L., Silva Farche, A.C. (2017). Perception of barriers to physical exercise in women population over 60, Motriz, Rio Claro, 23(2): e101653.
- Farzalipour, S., Akalan, C., Tuncel, S., Ghorbanzadeh, B., Kashef, M., Moharram Zadeh, M., Hajizadeh, N. (2012). The Role of Mass Media in Women's Sport, European Journal of Sports and Exercise Science, 1(1): 6-13.
- Holt, N., Neely, K., Slater, L., Camiré, M., Côté, J., Fraser-Thomas, J., MacDonald, D., Strachan, L., Tamminen, K. (2017). A grounded theory of positive youth development through sport based on results from a qualitative meta-study, International Review of Sport and Exercise Psychology, 10(1): 1-49.
- Huang, H., Humphreys, BR. (2010). Sports participation and happiness: Evidence from US micro data, Working Papers 2010-9, University of Alberta, Department of Economics.
- Humphreys, BR., Ruseski, JE. (2007). Participation in physical activity and government spending on parks and recreation, Contemporary Economic Policy, 25(4): 538-552.
- Kulakac, O., Buldukoglu, K., Yilmaz, M., Alkan, S. (2006). An analysis of the motherhood concept in employed women in south Turkey, Social Behavior and Personality: an international journal, 34(7): 837-852.
- Lavrinc, T., Doupona Topič, M (2006). Analysis of Newspaper Reports on Sporting Events from The Aspect of Gender Inequality, Acta Universitatis Palackianae Olomucensis. Gymnica, 36(3): 7-13.
- Mailey, E., Huberty, J., Dinkel, D., McAuley, E. (2014). Physical activity barriers and facilitators among working mothers and fathers, Mailey et al. BMC Public Health, 14: 657.
- Moreno, J., Johnston, C (2014). Barriers to Physical Activity in Women, American Journal of Lifestyle Medicine. 8(3):164-166.
- Roy Chowdhury, D. (2020). Using Physical Activity to Enhance Health Outcomes Across the Life Span, Journal of Functional Morphology and Kinesiology, 5(2): 2-13.
- Victorian Curriculum and assessment Authority (2010). VCE Physical education (2011-2014). Unit 3: Social Ecological Model, Melbourne: Victorian Curriculum and assessment Authority.

The importance of modern mass media, such as the Internet and virtual networks, in the tendency of individuals to Sport for all

Tahereh Nedaei^{1*}

Sekine Hasanpour Behzadi²

Neda Ghassabi³

Abstract

Purpose: The purpose of this study was to strategic non-employed women in Qom by using SWOT analyzes and Comparison Sport for all of employed and model.

Methodology: The research was descriptive and statistical population of the study was all women elder than 15 years old in Qom and the sample size was 384 according to Morgan's table. The sampling method was random and classified. A researcher-made questionnaire consisting of 20 questions based on Kendal Coordinate Coefficient Method and they consider the strength and weakness of Sport for all women. The validity and reliability was confirmed by ten experts. The stability was 93% approved by Cronbach's alpha Method. Data were analyzed using descriptive and inferential statistics (Friedman test, independent T) on SPSS-22 software at a significance level of 0.05.

Results: The findings of this research showed that the most important point of view of women studying "low cost of sports in general than sporting championship" is the main point of strength and "less attention to general sport of women than men" is the most important weakness. Also, the results showed that there was no significant difference between employed and non-employed women in determining the priority points of strength and weakness in Qom city ($P > 0/05$).

Conclusion: The results showed that employed and non-employed women have the same views on the strength and weakness of public sports in Qom and this shows the importance of public sports in women.

Keywords: Strategic Analysis, Sport for all, Women, Qom

¹ Assistant Professor of physical Education, Faculty of physical Education, University of Qom, Qom, Iran, Corresponding Author: E-mail: tahereh.nedaei@gmail.com

² M.A. in leisure time and recreational sports management, faculty of literature and humanities, University of Qom, Qom, Iran.

³ M.A. in leisure time and recreational sports management, faculty of literature and humanities, University of Qom, Qom, Iran.